

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 839

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 24 octombrie 2017

SUMAR

Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE	
200. — Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Germania privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 14 decembrie 2016	2
Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Germania privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate	2–6
938. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Germania privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 14 decembrie 2016	6
★	
201. — Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Macedonia privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 4 august 2016	7
Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Macedonia privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate	7–10
939. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Macedonia privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 4 august 2016	10
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 443 din 22 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 alin. (3) din Codul penal	11–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
347. — Ordin al președintelui Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc nr. 141/2013 privind aprobarea modelelor utilizate de personalul din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc pentru legitimația de serviciu, insignă, ordinul de serviciu permanent, procesul-verbal, procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, chitanțier și invitație	14–15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Republicii Federale Germania
privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate,
semnat la București la 14 decembrie 2016**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Germania privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 14 decembrie 2016.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 16 octombrie 2017.
Nr. 200.

A C O R D**între Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Germania
privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate**

Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Germania, denumite în continuare *părți contractante*, în scopul asigurării protecției informațiilor clasificate, schimbate direct sau prin intermediul altor instituții publice ori persoane juridice de drept public sau privat care gestionează informații clasificate transmise de cealaltă parte contractantă, și în cadrul activităților care cad sub incidența responsabilității autorităților competente de securitate ale părților contractante, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1**Domeniul de aplicare**

(1) Prezentul acord va sta la baza tuturor activităților în cadrul cărora sunt schimbate, în conformitate cu reglementările naționale, informații clasificate între părțile contractante, prin intermediul autorităților competente de securitate sau prin intermediul altor instituții publice ori persoane juridice de drept public sau privat.

Aceasta are în vedere următoarele situații:

- a) cooperarea între părțile contractante în domeniul apărării naționale și orice alte aspecte legate de securitatea națională;
- b) proiectele comune, contractele sau alte forme de cooperare bilaterală între instituții publice ori persoane juridice de drept public sau privat în domeniul apărării naționale și orice alt aspect legat de securitatea națională;
- c) înstrăinarea de echipamente, produse și know-how.

(2) Prezentul acord nu va afecta obligațiile celor două părți contractante ce derivă din alte acorduri internaționale și nu va fi folosit împotriva intereselor, securității și integrității teritoriale ale altor state.

ARTICOLUL 2**Definiții**

În sensul prezentului acord:

a) „informație clasificată” înseamnă orice informație, document sau material, indiferent de forma sa fizică și căreia i s-a atribuit un anumit nivel de clasificare în conformitate cu reglementările naționale și care va fi protejată corespunzător;

b) „contract clasificat” înseamnă: acordul între contractanți și contractori prin care se stabilesc și se definesc drepturile și obligațiile acestora și care conține sau implică accesul la Informații clasificate;

c) „contractor” înseamnă instituția publică ori persoana juridică de drept public sau privat care atribuie un contract clasificat;

d) „contractant” înseamnă persoana juridică de drept public sau privat care participă la o procedură de atribuire care implică accesul la informații clasificate sau căreia i s-a atribuit și care derulează un contract clasificat;

e) „compromiterea informației clasificate” înseamnă situația când, din cauza unui incident de securitate, informațiile clasificate și-au pierdut confidențialitatea, integritatea sau disponibilitatea;

f) „certificatul de securitate a personalului” înseamnă documentul emis conform reglementărilor naționale care atestă faptul că, în exercitarea atribuțiilor, titularul acestuia poate avea acces la informații clasificate de un anumit nivel de clasificare, cu respectarea principiului „necesității de a cunoaște”;

g) „certificatul de securitate industrială” înseamnă documentul emis conform reglementărilor naționale care confirmă că, din punctul de vedere al securității, un contractant îndeplinește cerințele minime pentru gestionarea informațiilor clasificate, în scopul participării la o procedură de atribuire, sau este abilitat să efectueze activități legate de derularea unui contract clasificat;

h) „necesitatea de a cunoaște” înseamnă principiul pentru aplicarea căruia accesul la informații clasificate se acordă individual, și anume numai acelor persoane care, pentru îndeplinirea atribuțiilor, lucrează cu informații clasificate sau trebuie să aibă acces la asemenea informații;

i) „autoritatea competentă de securitate” înseamnă instituția cu autoritate la nivel național care, în conformitate cu reglementările naționale, asigură implementarea unitară a măsurilor de protecție a informațiilor clasificate. Aceste autorități sunt menționate la art. 3;

j) „autoritate desemnată de securitate” înseamnă instituția care, în conformitate cu reglementările naționale, este abilitată să stabilească și să implementeze, pentru domeniul său de activitate și responsabilitate, structuri și măsuri proprii privind coordonarea și controlul activității referitoare la protecția informațiilor clasificate.

ARTICOLUL 3

Autoritățile competente de securitate

(1) Autoritățile competente de securitate responsabile, la nivel național, de implementarea și controlul măsurilor luate în aplicarea prevederilor prezentului acord sunt:

În România	În Republica Federală Germania
Guvernul României Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNISS) Str. Mureș nr. 4, sectorul 1 RO-București	1. Autoritatea Națională de Securitate (principalul interlocutor): Ministerul Federal de Interne Alt-Moabit 101 D-10557 Berlin 2. Autoritatea de securitate desemnată pentru protecția secretului în economie: Ministerul Federal al Economiei și Energiei D-53107 Bonn 3. Autoritatea de securitate desemnată pentru protecția secretului în domeniul militar: Ministerul Federal al Apărării D-53003 Bonn

(2) Părțile contractante se vor informa reciproc în scris asupra oricăror modificări ale competențelor sau ale adreselor autorităților competente de securitate menționate la alin. (1), în măsura în care acestea sunt relevante pentru cooperarea în cadrul prezentului acord.

ARTICOLUL 4

Nivelurile de clasificare

(1) Nivelurile de clasificare ce se aplică informațiilor schimbate în cadrul prezentului acord sunt:

a) pentru România: STRICT SECRET DE IMPORTANTĂ DEOSEBITĂ, STRICT SECRET, SECRET ȘI SECRET DE SERVICIU;

b) pentru Republica Federală Germania: STRENG GEHEIM, GEHEIM, VS-VERTRAULICH și VS-FÜR DEN DIENSTGEBRAUCH.

(2) Nivelurile de clasificare pentru România sunt definite după cum urmează:

a) STRICT SECRET DE IMPORTANTĂ DEOSEBITĂ se atribuie informațiilor a căror divulgare neautorizată este de natură să producă daune de o gravitate excepțională securității naționale;

b) STRICT SECRET se atribuie informațiilor a căror divulgare neautorizată este de natură să producă daune grave securității naționale;

c) SECRET se atribuie informațiilor a căror divulgare neautorizată este de natură să producă daune securității naționale;

d) SECRET DE SERVICIU se atribuie informațiilor a căror divulgare este de natură să determine prejudicii unei persoane juridice de drept public sau privat.

(3) Nivelurile de clasificare pentru Republica Federală Germania sunt definite după cum urmează:

a) STRENG GEHEIM, în situația în care cunoașterea de către persoane neautorizate poate pune în pericol existența sau interese vitale ale Republicii Federale Germania sau ale unuia dintre landurile sale;

b) GEHEIM, în situația în care cunoașterea de către persoane neautorizate poate pune în pericol securitatea Republicii Federale Germania sau a unuia dintre landurile sale sau dacă poate provoca daune grave intereselor lor;

c) VS-VERTRAULICH, în situația în care cunoașterea de către persoane neautorizate poate dăuna intereselor Republicii Federale Germania sau intereselor unuia dintre landurile sale;

d) VS-FÜR DEN DIENSTGEBRAUCH, în situația în care cunoașterea de către persoane neautorizate poate fi în dezavantajul Republicii Federale Germania sau al unuia dintre landurile sale.

(4) Părțile contractante au stabilit că echivalența nivelurilor de clasificare naționale este următoarea:

România	Republica Federală Germania
STRICT SECRET DE IMPORTANTĂ DEOSEBITĂ	STRENG GEHEIM
STRICT SECRET	GEHEIM
SECRET	VS-VERTRAULICH
SECRET DE SERVICIU	VS-FÜR DEN DIENSTGEBRAUCH

(5) Partea contractantă primitoare va marca informațiile clasificate schimbate, primite sau produse cu nivel de clasificare echivalent cu cel atribuit informațiilor clasificate de partea contractantă emitentă și le va acorda același grad de protecție prevăzut pentru propriile informații clasificate cu nivel echivalent de clasificare.

ARTICOLUL 5

Protecția informațiilor clasificate

(1) În conformitate cu reglementările naționale, părțile contractante vor lua măsuri adecvate pentru protecția informațiilor clasificate care sunt transmise, primite sau produse între instituții publice ori persoane juridice de drept public sau privat din statele lor.

(2) Partea contractantă primitoare și alte instituții publice ori persoanele juridice de drept public sau privat nu vor utiliza un nivel mai scăzut de clasificare pentru informațiile clasificate primite și nici nu vor declassifica aceste informații, fără acordul

prealabil scris al autorității competente de securitate a părții contractante emitente. Autoritatea competentă de securitate a părții contractante emitente va informa autoritatea competentă de securitate a părții contractante primitoare asupra oricăror modificări ale nivelului de clasificare a informațiilor clasificate schimbate.

(3) Multiplicarea sau modificarea, în orice mod, a informațiilor clasificate primite se va face numai cu acordul scris al emitentului. Toate copiile de pe informațiile clasificate vor fi marcate cu același nivel de clasificare ca și originalul și vor fi protejate în aceeași manieră ca și informațiile clasificate originale. Numărul de copii va fi limitat la cel necesar scopurilor oficiale.

(4) Informațiile clasificate vor fi distruse numai cu acordul prealabil scris sau la solicitarea părții contractante emitente, în conformitate cu reglementările naționale ale părților contractante, astfel încât reconstituirea, integrală sau parțială, a acestora să fie imposibilă. Partea contractantă primitoare va notifica de îndată părții contractante emitente distrugerea informațiilor clasificate. În cazul în care partea contractantă emitentă nu își dă acordul cu privire la distrugerea unor informații clasificate, acestea îi vor fi returnate.

(5) Informațiile cu nivel de clasificare STRICT SECRET DE IMPORTANTĂ DEOSEBITĂ/STRENG GEHEIM nu vor fi distruse, ci vor fi returnate părții contractante emitente. În cazul unui pericol iminent, aceste informații trebuie distruse și fără o autorizare prealabilă. Autoritatea competentă de securitate a părții contractante emitente va fi imediat notificată despre distrugere și împrejurările acesteia.

(6) Accesul în zonele și în obiectivele în care se desfășoară activități ce implică folosirea informațiilor clasificate sau unde se stochează astfel de informații va fi permis exclusiv persoanelor care dețin certificat de securitate a personalului corespunzător clasificării acelor informații clasificate, cu respectarea principiului „necesității de a cunoaște”.

(7) Accesul la informații clasificate este permis, cu respectarea principiului „necesității de a cunoaște”, exclusiv persoanelor care dețin certificat de securitate a personalului valabil pentru clasificarea informațiilor la care este necesar accesul.

ARTICOLUL 6

Certificatul de securitate a personalului

(1) Fiecare parte contractantă va garanta că orice persoană care, în exercitarea atribuțiilor, necesită acces la informații clasificate deține un certificat de securitate a personalului valabil și de nivel corespunzător.

(2) Certificatul de securitate a personalului va fi eliberat în urma verificării de securitate efectuate în conformitate cu reglementările naționale ale părților contractante, corespunzător nivelului de exigență cerut pentru accesul la informații clasificate naționale cu nivel de clasificare echivalent.

(3) La cerere, autoritățile competente de securitate sau, după caz, autoritățile desemnate de securitate, cu respectarea reglementărilor naționale, își vor acorda asistență reciprocă la procedurile de verificare privind eliberarea certificatului de securitate a personalului și a certificatului de securitate industrială. În acest sens se pot încheia înțelegeri specifice între autoritățile competente de securitate sau, după caz, autoritățile desemnate de securitate.

(4) Părțile contractante își recunosc reciproc certificatele de securitate a personalului și certificatele de securitate industrială eliberate în conformitate cu reglementările naționale.

(5) Autoritățile competente de securitate se vor informa reciproc asupra oricăror modificări ale certificatelor de securitate a personalului și certificatelor de securitate industrială, în special asupra cazurilor de retragere a acestora.

ARTICOLUL 7

Diseminarea informațiilor clasificate

(1) Diseminarea informațiilor clasificate către terți poate avea loc numai cu acordul scris al autorității competente de securitate a părții contractante emitente, care poate impune noi limitări asupra diseminării.

(2) Fiecare parte contractantă va asigura utilizarea informațiilor clasificate primite de la cealaltă parte contractantă doar în scopul pentru care au fost transmise.

ARTICOLUL 8

Vizitele

(1) Vizitatorilor din teritoriul național al unei părți contractante li se acordă, pe teritoriul național al celeilalte părți contractante, acces la informații clasificate de nivel SECRET/VS-VERTRAULICH și superior și în zone și obiective în care se lucrează cu acestea, numai cu aprobarea anterioară a autorității competente de securitate a părții contractante ce urmează a fi vizitată. Vizitele care presupun accesul numai la informații clasificate SECRET DE SERVICIU/VS-FÜR DEN DIENSTGEBRAUCH pot fi convenite direct între funcționarii de securitate ai vizitatorului și obiectivului vizitat.

(2) Cererea de vizită va trebui să fie primită cu cel puțin douăzeci de zile lucrătoare înainte de vizita planificată. În cazuri urgente, autoritățile competente de securitate pot conveni un termen mai scurt.

(3) Autoritatea competentă de securitate a părții contractante care primește cererea de vizită va informa în timp util autoritatea competentă de securitate a părții contractante solicitante despre decizia luată.

(4) După aprobarea vizitei, autoritatea competentă de securitate a părții contractante pe al cărei teritoriu urmează a se efectua vizita va asigura transmiterea unei copii a cererii de vizită funcționarului de securitate al instituției, obiectivului sau organizației ce urmează a fi vizitată.

(5) Valabilitatea autorizației de vizită nu va depăși douăsprezece luni.

(6) Pentru fiecare contract clasificat, părțile contractante pot conveni liste cu persoanele autorizate să efectueze vizite periodice. Aceste liste sunt valabile pentru o perioadă de douăsprezece luni.

(7) După ce listele au fost aprobate de către părțile contractante, detaliile ulterioare privind vizitele se vor stabili direct între reprezentanții organizațiilor implicate, în conformitate cu termenii și condițiile convenite.

(8) Cererea de vizită va fi înaintată în limba țării ce urmează a fi vizitată sau în limba engleză și va conține următoarele date:

- a) numele și prenumele, data și locul nașterii, precum și numărul pașaportului sau al actului de identitate al vizitatorului;
- b) cetățenia vizitatorului;
- c) funcția vizitatorului și numele autorității sau entității pe care o reprezintă;
- d) nivelul autorizării de acces la informații clasificate deținute de vizitator;
- e) scopul vizitei și data sau perioada prevăzută pentru vizită;
- f) menționarea instituțiilor, persoanelor de contact și a obiectivelor ce urmează a fi vizitate.

(9) Fiecare parte contractantă va garanta protecția datelor cu caracter personal ale vizitatorilor în conformitate cu reglementările naționale în domeniu.

ARTICOLUL 9

Securitatea industrială

(1) În cazul în care o parte contractantă, respectiv entitățile publice sau private de pe teritoriul acesteia, intenționează să atribuie un contract clasificat unor entități publice sau private

localizate pe teritoriul celeilalte părți contractante, atunci partea contractantă în statul căreia urmează a fi derulat contractul clasificat își va asuma responsabilitatea de a proteja informațiile clasificate referitoare la contract, în conformitate cu reglementările sale și cu prevederile prezentului acord.

(2) Înainte de atribuirea unui contract clasificat, contractorul solicită, prin autoritatea competentă de securitate a acestuia, de la autoritatea competentă de securitate a contractantului confirmarea existenței unui certificat de securitate industrială care să ateste că respectivul contractant se află în coordonarea din punctul de vedere al protecției informațiilor clasificate a autorității competente de securitate a părții contractante și că acesta a întreprins măsurile de protecție a informațiilor clasificate necesare pentru derularea contractului.

(3) Certificatul de securitate industrială este necesar și în situația în care contractantul a fost invitat să prezinte o ofertă, iar în cadrul procedurii de licitație urmează să i se încredințeze informații clasificate încă înainte de atribuirea contractului.

(4) Cererile de transmitere a confirmării existenței certificatului de securitate industrială pentru contractanți din teritoriul celeilalte părți contractante vor conține date referitoare la proiect, precum și la natura, volumul și nivelul de clasificare a informațiilor clasificate ce urmează să fie transmise contractantului sau să fie generate de acesta.

(5) Confirmarea existenței certificatului de securitate industrială va conține denumirea completă a contractantului, adresa poștală a acestuia, numele funcționarului de securitate, numerele de telefon și fax, adresa de e-mail, precum și nivelul de clasificare a informațiilor până la care contractantul respectiv a întreprins măsuri de protecție în conformitate cu reglementările naționale.

(6) Autoritățile competente de securitate ale părților contractante se informează reciproc în legătură cu modificarea elementelor ce au stat la baza eliberării certificatelor de securitate industrială, în măsura în care este afectată protecția informațiilor clasificate schimbate în cadrul prezentului acord.

(7) Schimbul de informații între autoritățile competente de securitate se efectuează în limba națională a autorității care este informată sau în limba engleză.

(8) Confirmarea existenței certificatului de securitate industrială și cererile adresate autorităților competente de securitate ale părților contractante privind transmiterea confirmării certificatului de securitate industrială trebuie transmise în scris.

(9) Părțile contractante vor lua măsuri ca fiecare contract clasificat să cuprindă o anexă de securitate elaborată de contractor, care va conține cel puțin date referitoare la:

a) volumul și nivelurile de clasificare ale informațiilor clasificate ce urmează să fie transmise contractantului sau să fie generate de acesta;

b) măsurile de protecție ce trebuie aplicate de contractant;

c) procedura de comunicare a modificărilor survenite în legătură cu nivelurile de clasificare;

d) modalitatea de transport al informațiilor clasificate;

e) obligația de a notifica orice compromitere reală sau posibilă a informațiilor clasificate.

(10) Un exemplar al anexei de securitate va fi transmis autorității competente de securitate a părții contractante pe teritoriul căreia urmează să se deruleze contractul clasificat.

(11) Subcontractantul trebuie să îndeplinească aceleași cerințe de securitate ca și contractantul.

ARTICOLUL 10

Transmiterea informațiilor clasificate

(1) Informațiile clasificate se transmit prin curier diplomatic sau militar ori pe alte căi convenite de autoritățile competente de securitate. Informațiile clasificate STRICT SECRET DE

IMPORTANTĂ DEOSEBITĂ/STRENG GEHEIM se transmit numai prin curier diplomatic. Autoritatea competentă de securitate a părții contractante primitoare va confirma în scris primirea informațiilor clasificate.

(2) Dacă există un volum mare de informații clasificate ce trebuie transmise, autoritățile competente de securitate vor conveni modalitățile de transport, ruta și măsurile de securitate pentru fiecare caz în parte.

(3) Autoritățile competente de securitate pot conveni, în situații excepționale, pentru un proiect precizat cu exactitate, ca informațiile clasificate cu nivel de clasificare SECRET/VS-VERTRAULICH și STRICT SECRET/GEHEIM să poată fi transportate prin alte căi decât cele prevăzute la alin. (1) și numai atunci când utilizarea căilor prevăzute la alin. (1) ar aduce prejudicii securității naționale sau ar afecta derularea unui contract clasificat. În astfel de cazuri se vor îndeplini următoarele cerințe minime:

a) transportatorul trebuie să fie autorizat conform reglementărilor naționale pentru acces la informații clasificate cu nivel de clasificare corespunzător;

b) la entitatea expeditoare trebuie să rămână o listă a informațiilor clasificate transportate; un exemplar al acestei liste va fi înmănat destinatarului în vederea transmiterii lui către autoritatea competentă de securitate;

c) informațiile clasificate trebuie să fie ambalate în conformitate cu reglementările naționale ale părții contractante trimitătoare;

d) predarea informațiilor clasificate trebuie efectuată pe baza confirmării primirii;

e) transportatorul trebuie să aibă asupra sa o dovadă de curier eliberată în conformitate cu reglementările naționale.

(4) Informațiile clasificate de nivel SECRET/VS-VERTRAULICH și STRICT SECRET/GEHEIM pot fi transmise criptat numai prin intermediul unor sisteme informatice și de comunicații acreditate de autoritățile competente de securitate. Informațiile clasificate de nivel SECRET DE SERVICIU/VS-FÜR DEN DIENSTGEBRAUCH pot fi transmise criptat prin intermediul sistemelor informatice și de comunicații publice, cu utilizarea unor mijloace de criptare certificate de autoritățile competente de securitate. Părțile contractante vor recunoaște reciproc certificarea sistemelor informatice și de comunicații proprii folosite pentru stocarea și procesarea informațiilor clasificate primite. În cazul interconectării, părțile contractante vor conveni de comun acord asupra mijloacelor de criptare folosite pentru schimbul de informații clasificate.

ARTICOLUL 11

Compromiterea informațiilor clasificate

(1) Părțile contractante se vor informa în scris, cu promptitudine, cu privire la producerea oricărei compromiteri reale sau presupuse a informațiilor clasificate.

(2) Investigația oricărei compromiteri a informațiilor clasificate se va efectua, fără întârziere, în conformitate cu reglementările naționale ale părții contractante pe teritoriul căreia s-a produs compromiterea. Dacă este necesar, autoritățile competente de securitate vor coopera în această investigație.

(3) Autoritatea competentă de securitate a părții contractante pe teritoriul statului căreia a avut loc compromiterea informațiilor clasificate va informa în scris autoritatea competentă de securitate a celeilalte părți contractante despre circumstanțele compromiterii informațiilor clasificate, întinderea prejudiciului, măsurile adoptate pentru diminuarea proporțiilor prejudiciului și rezultatul investigației.

ARTICOLUL 12

Soluționarea diferendelor

Diferendele privind interpretarea sau aplicarea prezentului acord vor fi soluționate exclusiv prin negocieri între autoritățile competente de securitate ale părților contractante. În timpul negocierilor, părțile contractante continuă îndeplinirea obligațiilor ce le revin din prezentul acord.

ARTICOLUL 13

Costuri

Fiecare parte contractantă va suporta eventualele costuri legate de aplicarea prezentului acord în conformitate cu reglementările proprii. Costurile generate de o parte contractantă nu vor putea fi impuse celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 14

Consultări

(1) Autoritățile competente de securitate ale părților contractante se informează reciproc, la cerere, în legătură cu prevederile în vigoare referitoare la protecția informațiilor clasificate.

(2) Pentru a asigura o cooperare strânsă în aplicarea prezentului acord, autoritățile competente de securitate se consultă reciproc, la cerere.

(3) Fiecare parte contractantă va permite celeilalte părți contractante efectuarea de vizite pe teritoriul propriu efectuate de reprezentanți ai autorităților competente de securitate sau autorităților desemnate de securitate pentru consultări în legătură cu organizarea și procedurile de securitate în vigoare pentru protecția informațiilor clasificate primite. Detaliile vizitelor sunt stabilite de comun acord de către autoritățile competente de securitate sau între autoritățile desemnate de securitate.

Semnat la București la 14 decembrie 2016, în două exemplare originale, fiecare în limbile germană și română, fiecare text fiind autentic în egală măsură.

Pentru Guvernul României,
prof. univ. dr. **Marius Petrescu**,
secretar de stat,
directorul general al Oficiului Registrului Național
al Informațiilor Secrete de Stat

Pentru Guvernul Republicii Federale Germania,
Werner Hans Lauk,
ambasadorul extraordinar și plenipotențiar
al Republicii Federale Germania în România

ARTICOLUL 15

Dispoziții finale

(1) Prezentul acord este încheiat pe perioadă nedeterminată.

(2) Prezentul acord intră în vigoare în ziua în care Guvernul României notifică Guvernului Republicii Federale Germania îndeplinirea procedurilor interne pentru intrarea în vigoare. Decisivă este ziua în care a fost primită notificarea.

(3) Fiecare parte contractantă poate denunța prezentul acord în scris, pe cale diplomatică, cu respectarea unui termen de șase luni. Termenul începe să curgă în momentul primirii notificării. În cazul denunțării, informațiile clasificate transmise în baza prezentului acord sau generate de către contractant vor fi gestionate conform prevederilor prezentului acord, atât timp cât clasificarea existentă justifică acest lucru.

(4) Prezentul acord poate fi modificat de comun acord de către părțile contractante, în formă scrisă. Asemenea modificări intră în vigoare în conformitate cu alin. (2).

(5) Odată cu intrarea în vigoare a prezentului acord, Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Germania privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la 24 noiembrie 1997 la București, își încetează valabilitatea. Din acest moment, toate informațiile clasificate transmise vor fi protejate conform prevederilor prezentului acord.

(6) Înregistrarea prezentului acord la Secretariatul Națiunilor Unite, în conformitate cu articolul 102 al Cartei Națiunilor Unite, va fi efectuată fără întârziere, după intrarea în vigoare, de către partea contractantă pe teritoriul căreia a fost încheiat acordul. Cealaltă parte contractantă este informată în legătură cu efectuarea înregistrării, prin indicarea numărului de înregistrare ONU, de îndată ce aceasta a fost confirmată de către Secretariatul Națiunilor Unite.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

**privind promulgarea Legii
pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Republicii Federale Germania
privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate,
semnat la București la 14 decembrie 2016**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Germania privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 14 decembrie 2016, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS**

București, 16 octombrie 2017.
Nr. 938.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Macedonia
privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate,
semnat la București la 4 august 2016**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Macedonia privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 4 august 2016.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 16 octombrie 2017.
Nr. 201.

A C O R D

între Guvernul României și Guvernul Republicii Macedonia privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate

Guvernul României și Guvernul Republicii Macedonia, denumite în continuare „părți”, în spiritul acordurilor bilaterale și multilaterale deja semnate pe probleme politice și de securitate, precum și în vederea intensificării cooperării politice, militare și economice, recunoscând rolul important al cooperării reciproce dintre părți în stabilizarea păcii, a securității internaționale și a încrederii reciproce, cunoscând faptul că buna cooperare poate face necesar un schimb de informații clasificate între părți, dorind să stabilească un set de reguli care să reglementeze protecția reciprocă a informațiilor clasificate, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Scopul și domeniul de aplicare

(1) Scopul prezentului acord este de a asigura protecția informațiilor clasificate schimbate sau produse în procesul de cooperare dintre părți sau dintre persoanele juridice din statele părților.

(2) Prezentul acord se aplică oricărei activități ce implică schimbul de informații clasificate și care se derulează sau urmează a se derula între părți sau între persoanele juridice din statele părților.

(3) Prezentul acord nu va afecta obligațiile celor două părți ce derivă din alte acorduri internaționale și nu va fi folosit împotriva intereselor, securității și integrității teritoriale ale altor state.

ARTICOLUL 2

Definiții

În sensul prezentului acord:

a) *informație clasificată* înseamnă orice informație, document sau material, indiferent de forma fizică a acesteia, căreia i s-a atribuit un anumit nivel de clasificare în conformitate cu legislațiile statelor părților și care va fi protejată corespunzător;

b) *nivel de clasificare* înseamnă o categorie care, în conformitate cu legislația statului părții, determină anumite restricții privind accesul la informații clasificate, măsuri de protecție și marcaje;

c) *contract clasificat* înseamnă orice contract, acord sau proiect care conține sau implică accesul la informații clasificate sau în baza căruia sunt generate astfel de informații;

d) *incident de securitate* înseamnă o acțiune sau omisiune contrară legislației statului părții care are sau poate avea drept rezultat dezvăluirea sau distrugerea neautorizată, însușirea ilegală, deteriorarea sau pierderea informațiilor clasificate;

e) *partea emitentă* înseamnă partea, inclusiv persoane juridice de drept public sau privat din statul părții respective, care generează și transmite informații clasificate;

f) *partea primitoare* înseamnă partea, inclusiv autoritățile de stat, persoanele juridice de drept public sau privat din statul părții respective, care primește informații clasificate;

g) *certificat de securitate a personalului* înseamnă un document emis în conformitate cu legislația statului părții în baza unei decizii pozitive prin care se atestă faptul că o persoană poate avea acces la informații clasificate;

h) *certificat de securitate industrială* înseamnă un document emis în conformitate cu legislația statului părții în baza unei decizii pozitive prin care se atestă capacitatea fizică și organizatorică de a desfășura activități legate de un contract clasificat;

i) *autoritate competentă de securitate* înseamnă instituția menționată la art. 3, investită cu autoritate la nivel național, care, în conformitate cu legislațiile statelor părților, asigură implementarea unitară a măsurilor de protecție a informațiilor clasificate;

j) *necesitatea de a cunoaște* înseamnă principiul conform căruia accesul la informații clasificate poate fi acordat numai acelor persoane îndreptățite să cunoască astfel de informații, în virtutea îndatoririlor lor de serviciu, în contextul în care aceste informații au fost transmise părții primitoare.

ARTICOLUL 3

Autoritățile competente de securitate

(1) Autoritățile competente de securitate responsabile pentru implementarea prezentului acord sunt:

a) în România:

Guvernul României

Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat;

b) în Republica Macedonia:

Directoratul pentru Securitatea Informațiilor Clasificate.

(2) Părțile se vor informa reciproc, pe canale diplomatice, despre orice modificare relevantă cu privire la autoritățile competente de securitate.

(3) În vederea realizării și menținerii unor standarde de securitate similare, autoritățile competente de securitate își vor furniza, la cerere, informații referitoare la standardele, procedurile și practicile de securitate aplicate de părți pentru protecția informațiilor clasificate. În acest scop, autoritățile competente de securitate pot conveni și asupra unor vizite reciproce efectuate de persoane autorizate în ambele state.

(4) Dacă este necesar, autoritățile competente de securitate pot încheia aranjamente de securitate pe aspecte tehnice specifice privind implementarea prezentului acord.

ARTICOLUL 4

Echivalența nivelurilor de clasificare

Părțile stabilesc următoarele echivalențe ale nivelurilor de clasificare naționale:

În România	În Republica Macedonia
STRICT SECRET DE IMPORTANȚĂ DEOSEBITĂ	ДРЖАВНА ТАЈНА
STRICT SECRET	СТРОГО ДОВЕРЛИВО
SECRET	ДОВЕРЛИВО
SECRET DE SERVICIU	ИНТЕРНО

ARTICOLUL 5

CertIFICATELE DE securitate și accesul la informații clasificate

(1) Accesul la informații clasificate și/sau în locațiile și incintele unde se desfășoară activități ce implică informații clasificate sau unde sunt stocate astfel de informații este permis, cu respectarea principiului „necesitatea de a cunoaște”, numai persoanelor autorizate sau care dețin certificat de securitate a personalului, valabil pentru nivelul de clasificare a informațiilor pentru care este necesar accesul.

(2) La cerere, părțile, prin intermediul autorităților competente de securitate, vor confirma faptul că unei persoane fizice sau unui obiectiv industrial i s-a acordat certificat de securitate a personalului, respectiv certificat de securitate industrială înainte ca aceasta să aibă acces la informațiile clasificate ale părții emitente.

(3) Autoritățile competente de securitate se vor informa reciproc asupra tuturor modificărilor cu privire la certificatele de securitate a personalului și la certificatele de securitate industrială conexe activităților de cooperare derulate în baza prezentului acord.

(4) La cerere, autoritățile competente de securitate ale părților, respectând legislațiile statelor acestora, își vor acorda asistență reciprocă cu privire la eliberarea certificatelor de securitate a personalului sau a certificatelor de securitate industrială pentru proprii cetățeni care locuiesc pe teritoriul statului celeilalte părți sau pentru obiectivele industriale amplasate pe teritoriul statului celeilalte părți.

(5) Părțile își vor recunoaște reciproc certificatele de securitate a personalului și certificatele de securitate industrială privind accesul la informațiile clasificate schimbate sau generate în baza prezentului acord și emise conform legislațiilor statelor părților.

ARTICOLUL 6

Măsurile de protecție

(1) În conformitate cu prezentul acord și legislațiile statelor părților, părțile vor implementa toate măsurile corespunzătoare pentru protecția informațiilor clasificate schimbate sau generate în baza acestui acord. Părțile vor asigura pentru informațiile clasificate primite același nivel de protecție ca și pentru informațiile clasificate naționale având nivel de clasificare echivalent, în conformitate cu art. 4.

(2) Partea primitoare va marca informațiile clasificate primite cu propriile niveluri de clasificare naționale, în conformitate cu echivalențele prevăzute la art. 4.

(3) Partea primitoare nu va scădea nivelul de clasificare al informațiilor clasificate primite și nici nu va declassifica aceste informații fără acordul prealabil scris al părții emitente. Partea emitentă va informa partea primitoare, prin Autoritatea competentă de securitate, asupra oricăror modificări survenite în nivelurile de clasificare ale informațiilor schimbate.

(4) Atribuirea unui nivel de clasificare pentru informațiile clasificate create în comun, modificarea acestuia sau declassificarea acestor informații se va realiza cu acordul reciproc al părților.

(5) Fiecare parte se va asigura că informațiile clasificate primite de la cealaltă parte vor fi utilizate doar în scopul pentru care acestea au fost transmise. Partea emitentă poate impune cerințe specifice pentru informațiile clasificate transmise.

(6) Traducerea și multiplicarea informațiilor clasificate se vor realiza conform următoarelor proceduri:

a) persoanele trebuie să dețină certificate de securitate a personalului corespunzătoare;

b) traducerea și copia vor fi marcate și protejate în același mod ca și informațiile clasificate originale;

c) traducerile și numărul copiilor se vor limita la cel necesar scopurilor oficiale;

d) traducerea va conține o notă corespunzătoare în limba în care a fost efectuată traducerea, în care se va specifica faptul că aceasta conține informații clasificate primite de la partea emitentă.

(7) Informațiile clasificate marcate STRICT SECRET DE IMPORTANȚĂ DEOSEBITĂ/ДРЖАВНА ТАЈНА și STRICT SECRET/СТРОГО ДОВЕРЛИВО vor fi multiplicat și traduse numai după primirea acordului scris din partea Autorității competente de securitate a părții emitente.

(8) Distrugerea informațiilor clasificate se va realiza în conformitate cu legislația statului părții primitoare astfel încât reconstrucția parțială sau totală a acestora să nu fie posibilă. Partea emitentă va fi imediat notificată cu privire la distrugere. Informațiile clasificate STRICT SECRET DE IMPORTANȚĂ DEOSEBITĂ/ДРЖАВНА ТАЈНА nu vor fi distruse, ci returnate părții emitente.

(9) În cazul în care este imposibilă protejarea sau returnarea informațiilor clasificate generate sau transmise în baza prezentului acord, acestea vor fi distruse imediat. Partea primitoare va notifica în cel mai scurt timp partea emitentă cu privire la distrugerea informațiilor clasificate.

(10) Partea primitoare nu va disemina informațiile clasificate primite sau create în comun în baza prezentului acord către niciun terț, organizație internațională, entitate sau cetățean al unui terț, fără acordul prealabil scris al părții emitente.

ARTICOLUL 7

Transmiterea informațiilor clasificate

(1) Informațiile clasificate vor fi transmise prin canale diplomatice, curieri militari sau alte mijloace convenite de autoritățile competente de securitate. Partea primitoare va confirma în scris primirea informațiilor clasificate.

(2) Dacă există un volum mare de informații clasificate ce trebuie transmise, autoritățile competente de securitate vor conveni mijloacele de transport, traseul și măsurile de securitate pentru fiecare caz în parte.

(3) Informațiile clasificate vor fi transmise electronic în formă criptată, prin utilizarea mijloacelor și dispozitivelor criptografice acceptate reciproc de autoritățile competente de securitate în conformitate cu legislațiile statelor acestora.

(4) Dacă este necesar, serviciile de securitate și informații din statele părților pot schimba reciproc informații clasificate din domeniul lor de activitate în mod direct și prin modalități stabilite în comun.

ARTICOLUL 8

Vizite

(1) Vizitele ce implică acces la informații clasificate efectuate de cetățenii din statul uneia dintre părți pe teritoriul statului celeilalte părți sunt supuse autorizării scrise prealabile a autorității competente de securitate a părții gazdă, în conformitate cu legislația statului acesteia.

(2) Cererea de vizită va fi transmisă cu cel puțin douăzeci de zile înainte de vizită, prin intermediul autorităților competente de securitate, dacă acestea nu au convenit altfel. În cazuri urgente, cererea de vizită va fi transmisă cu cel puțin cinci zile lucrătoare în avans.

(3) Cererea de vizită va cuprinde:

a) numele și prenumele vizitatorului, data și locul nașterii, cetățenia, numărul pașaportului sau al cărții de identitate;

b) numele instituției, obiectivului sau organizației pe care o reprezintă sau din care face parte;

c) denumirea și adresa instituției, obiectivului sau organizației ce urmează a fi vizitată;

d) confirmarea deținerii certificatului de securitate a personalului al vizitatorului, valabilitatea acestuia și nivelul de clasificare a informațiilor până la care acesta poate acorda acces vizitatorului;

e) obiectivul și scopul vizitei sau vizitelor;

f) data și durata preconizate pentru vizita sau vizitele solicitate, iar în cazul vizitelor repetate, se va menționa perioada totală a acestora;

g) numele și numărul de telefon ale persoanei de contact din cadrul instituției, obiectivului sau organizației ce urmează a fi vizitate, contactele anterioare și orice alte informații utile pentru justificarea vizitei sau vizitelor;

h) data, semnătura și ștampila oficială a Autorității competente de securitate.

(4) Autoritatea competentă de securitate a părții care primește cererea de vizită va informa în timp util autoritatea competentă de securitate a părții solicitante cu privire la decizia luată.

(5) După aprobarea vizitei, autoritatea competentă de securitate a părții gazdă va transmite funcționarului de securitate din instituția, obiectivul sau organizația ce urmează a fi vizitată un exemplar al cererii de vizită.

(6) Valabilitatea autorizației de vizită nu va depăși douăsprezece luni.

(7) În cazul contractelor clasificate, părțile pot conveni asupra unor liste de persoane autorizate pentru efectuarea de vizite repetate. Aceste liste sunt valabile pentru o perioadă inițială de douăsprezece luni. Detaliile privind vizitele repetate vor fi stabilite direct de reprezentanții organizațiilor implicate, în conformitate cu termenii și condițiile convenite.

(8) Toți vizitatorii vor respecta reglementările și instrucțiunile de securitate ale părții gazdă.

(9) Părțile vor garanta protecția datelor personale ale vizitatorilor în conformitate cu legislațiile statelor acestora.

ARTICOLUL 9

Contracte clasificate

(1) În cazul în care o parte sau o persoană juridică din statul său intenționează să încheie un contract clasificat ce urmează a se derula pe teritoriul statului celeilalte părți, atunci partea pe teritoriul căreia se derulează contractul își va asuma responsabilitatea de a proteja informațiile clasificate legate de contract, în conformitate cu legislația statului său și cu prezentul acord.

(2) La cerere, autoritățile competente de securitate vor confirma dacă au fost eliberate certificate de securitate a personalului și certificate de securitate industrială corespunzătoare persoanelor și contractanților propuși să participe la negocierile precontractuale sau la derularea contractelor clasificate anterior accesării de către aceștia a informațiilor clasificate ale părții emitente.

(3) Fiecare contract clasificat încheiat între contractanți, în conformitate cu prevederile prezentului acord, va cuprinde o anexă de securitate corespunzătoare în care sunt menționate cel puțin următoarele aspecte:

a) lista informațiilor clasificate gestionate în cadrul contractului clasificat și nivelurile de clasificare ale acestora;

b) procedura de comunicare a modificărilor apărute în nivelurile de clasificare ale informațiilor schimbate;

c) canale de comunicare și mijloace de transmitere electromagnetică;

d) procedura de transport a informațiilor clasificate;

e) obligația de a informa despre orice incident de securitate survenit efectiv sau posibil.

(4) O copie a anexei de securitate a oricărui contract clasificat va fi transmisă autorității competente de securitate a părții pe teritoriul căreia urmează să se deruleze contractul clasificat în vederea asigurării unui control de securitate corespunzător.

(5) Contractele clasificate care implică informații SECRET DE SERVICIU/ИНТЕПНО vor conține o clauză în care sunt specificate măsurile minime ce urmează a fi implementate pentru protecția acestei categorii de informații clasificate.

(6) Toți subcontractanții trebuie să îndeplinească aceleași obligații de securitate ca și contractantul.

(7) Autoritățile competente de securitate pot conveni asupra unor vizite reciproce în vederea analizării eficienței măsurilor adoptate de contractant sau subcontractant pentru protecția informațiilor clasificate vehiculate în contractul clasificat.

(8) Alte proceduri detaliate referitoare la contractele clasificate pot fi convenite între autoritățile competente de securitate ale părților.

ARTICOLUL 10

Incidente de securitate

(1) În cazul producerii unui incident de securitate care implică informații clasificate emise și primite de la cealaltă parte, autoritatea competentă de securitate din statul în care s-a produs incidentul de securitate va informa imediat autoritatea competentă de securitate a părții emitente și va asigura investigația de securitate adecvată. Dacă este necesar, părțile vor coopera pe parcursul investigației.

(2) În situația în care incidentul de securitate are loc pe teritoriul unui stat terț, autoritatea competentă de securitate a părții care a transmis informațiile va acționa conform alin. (1).

(3) În oricare dintre cazuri, autoritatea competentă de securitate a părții primitoare va informa în scris autoritatea competentă de securitate a părții emitente cu privire la circumstanțele producerii incidentului de securitate, întinderea prejudiciului, măsurile adoptate pentru diminuarea prejudiciului și rezultatul investigației. În oricare dintre cazuri notificarea respectivă trebuie să cuprindă suficiente detalii pentru ca partea emitentă să poată evalua pe deplin consecințele.

ARTICOLUL 11

Soluționarea diferendelor

Orice diferend privind interpretarea sau implementarea prezentului acord se va soluționa prin consultări între părți și nu va fi deferit spre soluționare unei instanțe naționale sau internaționale ori unui terț. Pe durata consultărilor, părțile vor continua să-și îndeplinească obligațiile ce derivă din prezentul acord.

Încheiat la București la 4 august 2016, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, macedoneană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe de interpretare, va prevala textul în limba engleză.

Pentru Guvernul României,
prof. univ. dr. **Marius Petrescu**,
secretar de stat,
directorul general al Oficiului Registrului Național
al Informațiilor Secrete de Stat

Pentru Guvernul Republicii Macedonia,
dr. **Aleksandar Nacev**,
directorul Directoratului pentru Securitatea Informațiilor

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Macedonia
privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate,
semnat la București la 4 august 2016**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Macedonia privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 4 august 2016, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 octombrie 2017.
Nr. 939.

ARTICOLUL 12

Cheltuieli

Fiecare parte va suporta cheltuielile proprii generate de implementarea prezentului acord.

ARTICOLUL 13

Dispoziții finale

(1) Prezentul acord se încheie pe o perioadă nedeterminată de timp și intră în vigoare la data primirii ultimei notificări scrise prin care părțile se informează reciproc de faptul că au fost îndeplinite cerințele necesare pentru intrarea în vigoare a prezentului acord.

(2) Prezentul acord poate fi amendat în orice moment pe baza consimțământului scris al părților. Modificările respective vor intra în vigoare în conformitate cu alin. (1).

(3) Părțile se vor informa reciproc, cu promptitudine, cu privire la orice modificări survenite în legislațiile statelor acestora care ar putea afecta protecția informațiilor clasificate în baza prezentului acord. Într-o asemenea situație, părțile se vor consulta în legătură cu oportunitatea unor posibile modificări ale prezentului acord. Între timp, informațiile clasificate vor continua să fie protejate așa cum s-a prevăzut în acesta.

(4) Fiecare parte are dreptul să denunțe oricând, în scris, prezentul acord. În acest caz, valabilitatea acestuia expiră după șase (6) luni de la data la care notificarea de denunțare a fost primită de cealaltă parte.

(5) Chiar și în situația denunțării prezentului acord, toate informațiile clasificate schimbate în baza acestuia vor continua să fie protejate în conformitate cu prevederile stipulate până când partea emitentă dispensează partea primitoare de această obligație.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 443

din 22 iunie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 alin. (3) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 alin. (3) din Codul penal, excepție ridicată de Gruia Stoica în Dosarul nr. 8.056/99/2015/a1 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.420 D/2016.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin domnul avocat Mircea Popescu, din cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, drept chestiune prealabilă, reprezentantul Ministerului Public depune la dosarul cauzei o încheiere pronunțată de Tribunalul Iași, în prezenta cauză, din care rezultă modul în care a fost începută și întreruptă urmărirea penală în dosarul în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate.

4. Președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care prezintă, pe scurt, situația procesuală care a determinat invocarea excepției de neconstituționalitate. Se susține că nu orice act întreruptiv de prescripție poate fi extins la ceilalți participanți la săvârșirea infracțiunii, câtă vreme aceștia se află în situații procesuale diferite. Se arată că soluția juridică contrară este de natură a încălca dispozițiile constituționale ale art. 24, raportate la cele ale art. 16, coroborate cu prevederile art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, autorul excepției depune concluzii scrise.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. Se arată că, din încheierea depusă la dosar, reiese că autorul excepției a fost acuzat de săvârșirea a trei infracțiuni, respectiv organizarea unui grup infracțional organizat, evaziune fiscală și spălare de bani, fapte săvârșite în perioada 2003—2005. Potrivit aceleiași încheieri, urmărirea penală față de acesta a fost începută pe data de 26 aprilie 2006. Prin urmare, întreruperea cursului prescripției s-a produs prin efectuarea unui act de procedură chiar față de autorul excepției, iar prevederile art. 155 alin. (3) din Codul penal nu au legătură cu prezenta cauză. Pe fond se arată că prescripția răspunderii penale privește fapta săvârșită și este firesc ca, atunci când organele judiciare realizează acte cu privire la respectiva faptă, să se întrerupă cursul acesteia, față de toți participanții la comiterea acesteia.

Se mai susține că nu poate fi reținută încălcarea, prin textul criticat, a dreptului la apărare, întrucât, pentru existența dreptului fundamental anterior menționat, trebuie să existe o acuzație. Se face, în acest sens, trimitere la jurisprudența Curții Constituționale referitoare la art. 305 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind menționată, cu titlu de exemplu, Decizia nr. 236 din 19 aprilie 2016, prin care s-a arătat că dreptul la apărare poate exista doar în situația formulării unei acuzații împotriva titularului acestuia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 21 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 8.056/99/2015/a1, **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 155 alin. (3) din Codul penal**, excepție ridicată de Gruia Stoica într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară, cauză în care a fost invocată, în favoarea autorului excepției, prescripția răspunderii penale.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că textul criticat încalcă dreptul la apărare, în toate componentele sale, și, în consecință, dreptul la un proces echitabil, prevăzut la art. 6 paragraful 3 din Convenție, în cazul persoanelor în privința cărora procesul penal fie încă nu a început, fie nu a fost desfășurat. Se arată că prevederile art. 155 alin. (3) din Codul penal au ca efect faptul că, în mod nepermis, un act de drept procesual penal, rezultat al unui raport juridic de drept procesual penal, dintre o persoană determinată și stat, dobândește efecte depline în legătură cu răspunderea penală a unei persoane care are calitatea de terț față de respectivul raport juridic. Se susține că o astfel de reglementare lasă deschisă calea arbitrarului și creează premisele unor abuzuri de drept de natură să violeze grav dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la dreptul la apărare. Se arată că, în acest fel, se creează premisele juridice ale derulării unui întreg proces penal, fără ca persoana în privința căreia textul criticat produce efecte să fie introdusă în cauză sau fără ca aceasta să fie informată cu privire la natura acuzațiilor ce i se aduc pentru a-și putea exercita în mod efectiv dreptul la apărare.

8. Se susține, de asemenea, încălcarea, prin textul criticat, a dispozițiilor art. 16 din Constituție și ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție, prin faptul că acesta creează o diferență de tratament juridic nejustificată, între persoane care se află în situații juridice similare, având calitatea de participanți la săvârșirea aceleiași infracțiuni. Criteriul stabilit de legiuitor pentru acordarea unui regim juridic diferit este acela al momentului exercitării acțiunii penale, care nu poate fi imputat persoanelor vizate de dispozițiile art. 155 alin. (3) din Codul penal. Se susține că textul criticat creează un regim juridic mai favorabil pentru acei participanți la săvârșirea infracțiunii față de care s-a desfășurat procesul penal, întrucât aceștia au asigurate toate garanțiile procesuale specifice dreptului la apărare.

9. **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că instituția prescripției răspunderii penale vizează infracțiunea în materialitatea sa și produce efecte *in rem*, incidența acesteia determinând înlăturarea răspunderii penale pentru o faptă determinată indiferent de persoana care a săvârșit-o. Prin urmare, atunci când infracțiunea este săvârșită în participație, orice activitate procesuală obiectivă efectuată față de oricare dintre participanți produce efecte și față de ceilalți participanți, ceea ce se întâmplă și în cazul întreruperii cursului prescripției răspunderii penale, participanții aflându-se în aceeași situație juridică și faptică, întrucât sunt persoane care au săvârșit împreună o infracțiune. Așa fiind, se susține că dispozițiile art. 155 alin. (3) din Codul penal nu creează discriminare între participanții la procesul penal. Se arată, de asemenea, că prevederile legale criticate nu încalcă nici dreptul la apărare al participanților la procesul penal și că aceștia beneficiază de toate garanțiile procesuale specifice dreptului anterior menționat.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că instituția prescripției răspunderii penale vizează infracțiunea în materialitatea sa, producând efecte *in rem*, având ca finalitate stingerea unui raport juridic penal de conflict, născut în urma săvârșirii unei infracțiuni, ca urmare a nerealizării tragerii la răspundere penală a persoanelor vinovate într-un termen prevăzut de lege, astfel încât scopul legii penale să fie realizat cât mai eficient, cât mai aproape de momentul săvârșirii infracțiunii. Prin urmare, se arată că, în cazul în care o infracțiune este săvârșită în participație penală, orice act procedural, făcut față de oricare dintre participanți, produce efecte față de toți participanții, întrucât aceștia se află în aceeași situație juridică având în vedere calitatea lor de persoane care au săvârșit împreună o infracțiune. Pentru aceste motive se susține că textul criticat nu încalcă prevederile art. 16 alin. (1) și art. 24 din Constituție.

12. **Avocatul Poporului** arată că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că prevederile art. 155 alin. (3) din Codul penal nu creează discriminare între diferitele categorii de participanți la săvârșirea infracțiunii, ci constituie o reflectare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție. Se susține că infracțiunea este unică și este rezultatul contribuțiilor tuturor făptuitorilor, constituind temeiul răspunderii lor penale. Se arată că, pentru acest motiv, este firesc ca întreruperea cursului prescripției să își producă efecte față de toți participanții.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 155 alin. (3) din Codul penal, care au următorul

cuprins: „*Întreruperea cursului prescripției produce efecte față de toți participanții la infracțiune, chiar dacă actul de întrerupere privește numai pe unii dintre ei.*”

16. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 20 cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 24 cu privire la dreptul la apărare, precum și prevederilor art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că răspunderea penală este o formă a răspunderii juridice angajată ca urmare a încălcării unei dispoziții de drept penal, fapt ce dă naștere unui raport juridic de constrângere, născut ca efect al săvârșirii infracțiunii, raport ce are ca părți statul, pe de o parte, și persoana care săvârșeste infracțiunea, pe de altă parte. Conținutul raportului juridic penal de constrângere este format din dreptul statului de a trage la răspundere persoana care a săvârșit infracțiunea, prin aplicarea sancțiunii corespunzătoare, prevăzute de legea penală, și din obligația persoanei în cauză de a executa sancțiunea aplicată.

18. Dintre principiile care guvernează răspunderea penală prezintă relevanță din perspectiva prezentei analize principiul legalității incriminării și a pedepsei, prevăzut la art. 23 alin. (12) din Constituție și art. 1 din Codul penal, potrivit căruia faptele care constituie infracțiuni și pedepsele aplicabile în cazul săvârșirii lor sunt prevăzute prin legea penală. Același principiu se regăsește, indirect, și la art. 15 alin. (2) din Codul penal, conform căruia infracțiunea este singurul temei al răspunderii penale. Principiul legalității răspunderii penale este completat cu principiul caracterului personal al acesteia, conform căruia răspunderea penală poate fi angajată numai cu privire la persoana care a săvârșit o infracțiune și la participanții la comiterea acesteia. În fine, un alt principiu aplicabil răspunderii penale este cel al prescriptibilității răspunderii penale.

19. Potrivit acestuia din urmă, dreptul statului de a trage la răspundere penală persoanele care săvârșesc infracțiuni se stinge, dacă acesta nu este exercitat într-un anumit interval de timp. Prescripția răspunderii penale are la bază ideea că, pentru a-și atinge scopul, acela al realizării ordinii de drept, răspunderea penală trebuie să intervină prompt, cât mai aproape de momentul săvârșirii infracțiunii, întrucât doar în acest fel poate fi realizată prevenția generală și cea specială și poate fi creat, pe de o parte, sentimentul de securitate a valorilor sociale ocrotite, iar, pe de altă parte, încrederea în autoritatea legii. Cu cât răspunderea penală este angajată mai târziu față de data săvârșirii infracțiunii, cu atât eficiența ei scade, rezonanța socială a săvârșirii infracțiunii se diminuează, iar stabilirea răspunderii penale pentru săvârșirea infracțiunii nu mai apare ca necesară, deoarece urmările acesteia ar fi putut fi înlăturate sau șterse. Totodată, în intervalul de timp scurs de la săvârșirea infracțiunii, autorul acesteia, sub presiunea amenințării răspunderii penale, se poate îndrepta, fără a mai fi necesară aplicarea unei pedepse.

20. Prin urmare, pentru a nu lăsa nesoluționate *sine die* raporturi juridice de conflict, legiuitorul a reglementat prescripția răspunderii penale drept cauză de înlăturare a răspunderii penale. Prescripția răspunderii penale este reglementată la art. 153—156 din Codul penal. Așa fiind, prescripția răspunderii penale constă în stingerea raportului juridic penal de conflict și, prin aceasta, în stingerea dreptului statului de a trage la răspundere penală persoana care săvârșeste o infracțiune, după trecerea unui anumit interval de timp de la data comiterii acesteia, respectiv după scurgerea termenului de prescripție. În acest sens, termenele de prescripție sunt reglementate la

art. 154 din Codul penal, în funcție de natura și gravitatea pedepselor prevăzute de lege pentru infracțiunile în cazul cărora se aplică.

21. Pentru a avea ca efect înlăturarea răspunderii penale, termenul de prescripție trebuie să curgă fără intervenția niciunui act de natură a readuce în conștiința publică fapta comisă. Altfel spus, orice activitate ce are ca efect readucerea în atenția societății a faptului săvârșirii infracțiunii întrerupe cursul prescripției și amână producerea efectelor sale. În acest sens, art. 155 alin. (1) din Codul penal prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză, iar, conform dispozițiilor alin. (2) al aceluiași art. 155, după fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție.

22. În acest context se ridică problema efectelor întreruperii termenului de prescripție, în situația comiterii unei infracțiuni, în participație, de către mai multe persoane. Pentru această ipoteză juridică, legiuitorul a prevăzut, la art. 155 alin. (3) din Codul penal, că întreruperea cursului prescripției produce efecte față de toți participanții la infracțiune, chiar dacă actul de întrerupere privește numai pe unii dintre aceștia.

23. Soluția juridică anterior menționată este determinată de însăși natura instituției prescripției, care, astfel cum s-a arătat, semnifică diminuarea rezonanței sociale a săvârșirii infracțiunii, până la uitarea ei de către membrii societății. Aceasta presupune o perspectivă de ansamblu asupra tuturor faptelor comise, indiferent de aspectul săvârșirii lor de către o singură persoană sau de către mai multe persoane, în calitate de coautori, instigatori sau complici. Prin urmare, prescripția răspunderii penale produce efecte *in rem*, prin raportare la faptele de natură penală săvârșite, și nu *in personam*, în mod diferit pentru fiecare participant în parte. De altfel, soluția contrară ar fi de natură a afecta însăși substanța instituției prescripției, aceea de consecință a atenuării impactului social al faptelor de natură penală comise, și ar transforma-o pe aceasta într-un mijloc juridic ce ar avea ca scop o absolvire a persoanei de aplicarea pedepsei penale, înlocuind, astfel, semnificația instituției prescripției răspunderii penale cu unul dintre efectele acesteia. În cazul infracțiunilor săvârșite în participație, o astfel de soluție ar determina acordarea, în mod diferit, de la un participant la celălalt, a unei forme de iertare socială, după cum în privința acestora au fost făcute sau nu au fost făcute acte de procedură în cauză. Or, aceasta ar reprezenta o încălcare a principiului

egalității în drepturi, prin crearea unui regim juridic mai favorabil pentru persoanele care au luat parte la săvârșirea infracțiunii, dar cu privire la care nu au fost realizate acte de procedură în cauză, care, însă, se află în aceeași situație juridică cu persoanele care, având aceeași calitate, de participanți la săvârșirea infracțiunii, au fost supuse unor astfel de acte.

24. Distinct de cele anterior menționate, așa cum, de altfel, a fost precizat mai sus, termenul de prescripție reprezintă intervalul de timp în care organele judiciare își pot exercita dreptul de a trage la răspundere penală persoanele care săvârșesc infracțiuni și de a aplica pedepse pentru faptele comise, privite obiectiv, în ansamblul lor, și nu subiectiv, din perspectiva persoanelor care au participat la comiterea acestora. Prin urmare, împlinirea acestui termen are ca efect decăderea organelor judiciare din dreptul anterior menționat. Așa fiind, este firesc ca îndeplinirea oricărui act de procedură în privința faptelor comise să aibă ca efect debutul unui nou termen de prescripție cu privire la ansamblul faptelor care, împreună, formează infracțiunea sau infracțiunile urmărite, până la împlinirea termenului prescripției speciale, conform art. 155 alin. (4) din Codul penal. În cazul în care aceste infracțiuni au fost săvârșite în participație, același efect se va produce, independent de persoanele care le comit sau își aduc aportul la săvârșirea lor. Doar în acest fel poate fi atinsă finalitatea procesului penal, care constă în aflarea adevărului, principiu prevăzut la art. 5 din Codul de procedură penală.

25. Având în vedere aceste considerente, Curtea reține că dispozițiile art. 155 alin. (3) din Codul penal nu contravin prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ci constituie o aplicație a acestora în domeniul dreptului penal substanțial.

26. Referitor la pretinsa încălcare, prin textul criticat, a prevederilor art. 24 din Constituție referitoare la dreptul la apărare și ale art. 6 paragraful 3 din Convenție ce reglementează dreptul la un proces echitabil, Curtea constată că acestea nu sunt aplicabile în prezenta cauză, întrucât garanțiile specifice drepturilor fundamentale anterior referite sunt asigurate prin norme de drept procesual penal, și nu prin dispoziții de drept penal substanțial (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 85 din 23 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 25 aprilie 2016, paragrafele 19—20).

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată Gruia Stoica în Dosarul nr. 8.056/99/2015/a1 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 155 alin. (3) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI
OFICIUL NAȚIONAL PENTRU JOCURI DE NOROC

ORDIN

**pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Oficiului Național
pentru Jocuri de Noroc nr. 141/2013 privind aprobarea modelelor
utilizate de personalul din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc
pentru legitimația de serviciu, insignă, ordinul de serviciu permanent, procesul-verbal,
procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, chitanțier și invitație**

Având în vedere dispozițiile:

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2013 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2013, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 6 alin. (10) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 298/2013 privind organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatului de aprobare nr. 49.739 din data de 5.10.2017 emis de către Direcția generală de supraveghere și control și aprobat de președintele Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc,

în temeiul dispozițiilor art. 1 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2013 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2013, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc nr. 141/2013 privind aprobarea modelelor utilizate de personalul din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc pentru legitimația de serviciu, insignă, ordinul de serviciu permanent, procesul-verbal, procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, chitanțier și invitație, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 28 august 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul ordinului se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDIN

**privind aprobarea unor modele utilizate de personalul
din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc
pentru legitimația de serviciu, insignă,
ordinul de serviciu permanent, procesul-verbal,
procesul-verbal de constatare și sancționare
a contravențiilor, chitanțier, invitație,
sigiliu metalic pentru ceară și
sigiliu sub formă autocolantă cu hologramă aplicată”**

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Se aprobă modelele utilizate de personalul din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc pentru legitimația de serviciu, insignă, ordinul de serviciu permanent, procesul-verbal, procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, chitanțier, invitație, sigiliu metalic pentru ceară și sigiliu sub formă autocolantă cu hologramă aplicată.

(2) Modelele prevăzute la alin. (1) sunt prezentate în anexele nr. 1—9, care fac parte integrantă din prezentul ordin.”

3. După anexa nr. 7 se introduc două noi anexe, anexele nr. 8 și 9, având cuprinsul prevăzut în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc, prin direcția de specialitate, va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin și orice dispoziție contrară își încetează aplicabilitatea.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc,
Dan Iliovici

ANEXA Nr. 1*)

(Anexa nr. 8 la Ordinul nr. 141/2013)

Descriere sigiliu metalic pentru ceară:

Forma: rotundă, în două cercuri concentrice. În cercul din mijloc, în partea de sus, sunt înscrise cu majuscule literele ONJN (acronimul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc), în centru este stema României, iar dedesubt, cu cifre, este înscrisă seria.

*) Sigiliul metalic pentru ceară este reprodus în facsimil.

ANEXA Nr. 2*)

(Anexa nr. 9 la Ordinul nr. 141/2013)

ATENȚIE!**000000**

**Înlăturarea ori distrugerea unui sigiliu legal aplicat
constituie infracțiune și se pedepsește conform
prevederilor legale**

Descriere sigiliu sub formă autocolantă cu hologramă aplicată:

În partea stângă:

Sigla Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc

Descriere:

Forma: rotundă, în două cercuri concentrice. În cercul din mijloc, pe fondul Tricolorului României, în partea de sus, este stema României, cu contur negru, iar dedesubt, cu majuscule, în relief, sunt înscrise cu litere albe ONJN (acronimul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc). În cercul exterior, pe fond auriu, cu litere negre, este înscrisă cu majuscule denumirea autorității „OFICIUL NAȚIONAL PENTRU JOCURI DE NOROC”, cu înscrisul spre interior, iar în partea de jos, cu literele orientate vertical, într-un ribon inscripționat „ROMÂNIA”.

Culori: roșu, galben și albastru sidefat, auriu, negru, alb.

În partea centrală:

Sintagma „ATENȚIE! Înlăturarea ori distrugerea unui sigiliu legal aplicat constituie infracțiune și se pedepsește conform prevederilor legale”

În partea dreaptă:

Seria mecanică unică formată din 6 cifre

*) Sigiliul sub formă autocolantă cu hologramă aplicată este reprodus în facsimil.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

